

ارزیابی غلظت نیترات محلول خاک تحت توأثر مختلف کودی در سیستم کود آبیاری قطره ای با استفاده از تانسینیک

علی خراسانی، نصرتا. ناقب، میراخمدموسوی شلما نی، محمد صادق حبیبی، نجات پیرولی پیرانوند و حسین عباسعلیان
مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای، گروه کاربرد تکنیکهای هسته ای در مدیریت خاک و آب

مقدمه

استفاده بیش از حد کود های ازت دار پیامد های ناخواسته های نظیر شستشوی نیترات و آلودگی آبهای زیر زمینی را به دنبال خواهد داشت. جهت افزایش سودمندی این گونه کودها، اندازه گیری مداوم رطوبت خاک و غلظت ازت نیتراتی در منطقه فعال ریشه گیاه حایز اهمیت میباشد. "لیپمن" و "کانی بیر"^۲ مقدار تلفات ازت را به وسیله شستشو ۲۶ کیلوگرم در هکتار در سال تعیین کردند(۱). با توجه به غیر قابل کنترل بودن پاره ای از موارد به نظر میرسد مدیریت مناسب آبیاری و کوددهی میتواند بدون کاهش محصول از تلفات میزان ازت و آلودگی آبهای زیر زمینی بکاهد. با تزریق کود از طریق سیستم آبیاری تحت فشار (کودآبیاری) میتوان در جهت بالا بردن کارائی مصرف کود ازت دار و کاهش تلفات آن از طریق آبشویی اقدام نمود. در این راستا "مورلاک" و "فرگوسن"^۳ (۱۹۷۶) اظهار نمودند که تغییر و تحول نیترات در محلول خاک، تحت سیستم کودآبیاری قطره ای نسبت به آبیاری بارانی مقادیر کمتری را شامل میگردد (کودآبیاری قطره ای ۶۰ تا ۱۵۰ پی پی ام، آبیاری بارانی صفر تا ۳۰۰ پی پی ام)(۲). در این راستا تانسینیک^۴ قادر است جدا از عصاره گیری محلول خاک، بطور همزمان پتانسیل هیدرولیکی آب خاک را نیز اندازه گیری نماید(۴). خلل و فرج موجود در کیسول سرامیکی این دستگاه، انتشار یونها از خاک به داخل فضای کیسول را امکان پذیر می سازد، که پس از سپری شدن ۸ الی ۱۰ روز (مدت زمان لازم جهت انتشار کامل یونهای محلول خاک به داخل کیسول سرامیکی) میتوان محلول فوق را از طریق یک سیستم از لوله های مویینه استخراج نموده و جهت آنالیز غلظت ازت نیتراتی محلول خاک بکاربرد (۳). به دلیل اهمیت موارد فوق الذکر، در بررسی حاضر سعی گردیده تا تاثیر دوره های مختلف کوددهی ازته (به عنوان یکی از عوامل مؤثر در کارائی مصرف کود) بر روی تجمع و آبشویی ازت نیتراتی در منطقه فعال ریشه گیاه تحت سیستم کودآبیاری قطره ای مورد مطالعه قرار گیرد.

مواد و روشها

بمنظور بررسی تغییرات ازت نیتراتی عصاره خاک تحت دوره های مختلف کوددهی در سیستم کود آبیاری قطره ای آزمایشی در قالب کرت خردشده و در دو سطح فاکتور اصلی (توآثر های مختلف کوددهی و اعماق مختلف خاک) و یک سطح فاکتور فرعی (دوره های برداشت عصاره) در مرکز تحقیقات کشاورزی و پزشکی هسته ای (مزرعه زعفرانیه کرج) اجراء گردید. در بهار ۱۳۷۸ شانزده پلات (هر کدام به ابعاد ۳×۱۰ متر) در زمینی به مساحت ۱۰۰۰ متر مربع آماده گردید. در نیمه دوم اردیبهشت ۹۶۰ نشاء گوجه فرنگی (رقم Early Urbana VF) به مزرعه منتقل و کاشته شدند. طراحی سیستم قطره ای به گونه ای بود که هر پلات از سه خط آبیاری به طول ۱۰ متر (به فاصله یک متر) قرار گرفته و فواصل هر قطره چکان ۰/۵ متر در نظر گرفته شد. پاره ای از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک و آب مزرعه در جداول ۱ و ۲ ذکر گردیده است.

جدول ۱- پاره ای از خصوصیات خاک محل مورد آزمایش

PH paste	EC ds/m	پتاسیم ppm	فسفر ppm	کربن آلی %	ازت کل %	رس %	سیلت %	شن %	عمق Cm
۸/۰۵	۰/۱۶۷	۱۳۶	۲۳/۴	۰/۹۷	۰/۱	۳۳	۳۶/۴	۳۰/۱۶	۰-۳۰

^۱ - Lipman & kony beare

^۲ - Morelock & Ferguson

^۴ - Tensionic

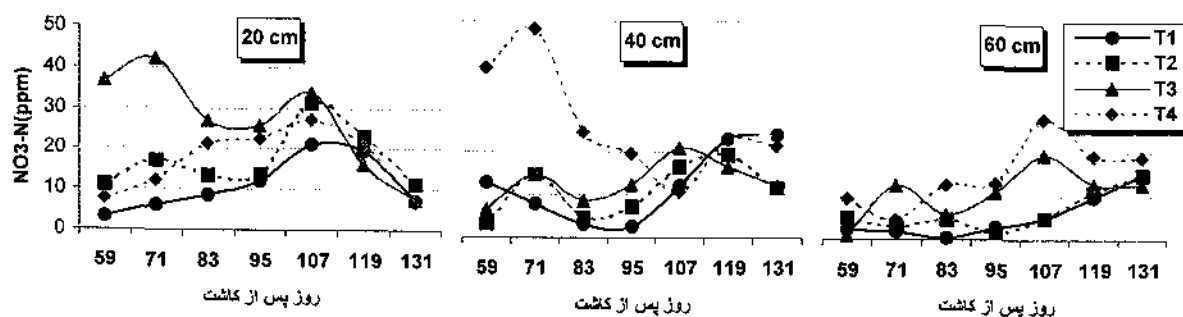
جدول ۲- پاره ای از خصوصیات آب مورد مصرف

NO ₃ -N ppm	Cl meq/l	SO ₄ ²⁻ meq/l	HCO ₃ ⁻ meq/l	Na meq/l	Mg meq/l	Ca meq/l	pH	EC ds/m
۶	۰/۵	۱/۴	۲/۵	۱/۵	۱/۳	۱/۴	۸/۲	۰/۳۳

تعیین پلان کودی N، P و K براساس نتایج آنالیز خاک به میزان ۲۴۴، ۹۷ و ۲۶۶ کیلوگرم در هکتار جهت تمامی تیمارها در نظر گرفته شد. غلظت عناصر N، P و K در آب آبیاری سیستم برابر با ۴۱/۸، ۱۱/۸ و ۲۷/۵ میلی گرم در لیتر گردید. از یک دستگاه پمپ تزریق (Fertigator) جهت اعمال کودهای اوره، اسید فسفریک و سولفات پتاسیم (به عنوان منشاء عناصر سه گانه N، P و K) استفاده گردید. کنترل پروفیل رطوبتی و تصحیح جداول آبیاری با استفاده از دستگاه نوترون سنج صورت گرفت. با توجه به طول دوره رشد گیاه گوجه فرنگی ۳۶ دور آبیاری (به فواصل دو روز در میان) جهت تمامی تیمارها در نظر گرفته شد. جهت تقسیم سطوح کودی، در تیمارهای T1، T2، T3 و T4 دوره های تناوب ۳۶، ۱۸، ۱۲ و ۹ روزه اعمال گردید. تیمار T1 در تمامی مقاطع آبیاری، از عناصر کودی بهره مند شد. متعاقب هر آبیاری بدون حضور کود در تیمار T2 کوددهی به میزان دو برابر در دور بعد صورت پذیرفت. بدین ترتیب در تیمارهای T3 و T4 سطوح کودی به میزان دو برابر و در تناوب های ۱۲ و ۹ روزه اعمال گردید. در نهایت پس از اتمام دوره رشد، تمامی تیمارها سطوح کودی یکسان دریافت نمودند. سه تانسینیک در اعماق ۲۰، ۴۰ و ۶۰ سانتیمتر و در فاصله ۱۰ سانتیمتری اطراف ۳ گیاه مرکزی جهت عصاره گیری محلول خاک در هر پلات نصب گردید. نمونه گیری در ۷ مرحله (۵۹، ۷۱، ۸۳، ۹۵، ۱۰۷، ۱۱۹ و ۱۳۱ روز پس از کاشت گیاه) و هر ۱۲ روز یکبار صورت گرفت. سعی گردید تا تناوب عصاره گیری ها در فواصل بین دو کوددهی واقع شوند. عصاره ها پس از استخراج، در قوطی های پلاستیکی (با درب مضاعف) به آزمایشگاه منتقل گردیده و غلظت ازت نیتراتی آنها توسط دستگاه RQflex 2-MERCK و روش Reflectometric اندازه گیری شد.

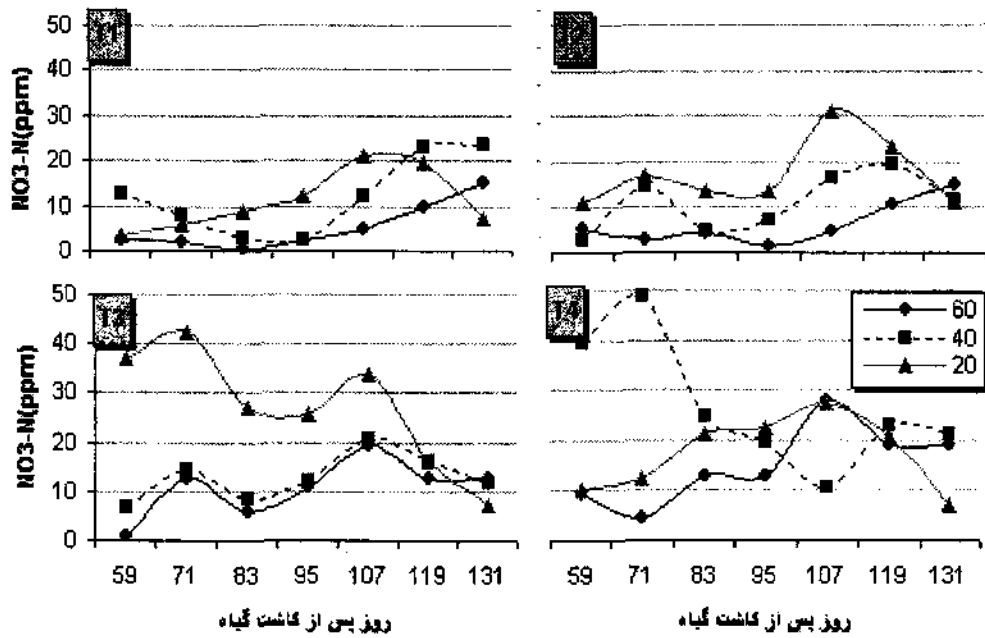
نتایج و بحث

شکل ۱- تغییرات غلظت ازت نیتراتی (ppm) محلول خاک را به تفکیک در سه عمق خاک نشان می دهد. میانگین غلظت های ازت نیتراتی عصاره خاک در ۷ مرحله نمونه برداری در عمق ۲۰ سانتیمتر به ترتیب T1=۱۷/۳، T2=۲۵/۵ و T4=۲۱/۸ پی پی ام محاسبه گردید. تیمار T1 با کوددهی در تمامی مقاطع آبیاری کمترین تجمع نیترات را به خود اختصاص داده و تیمار T3 با ۱۲ دور کوددهی بیشترین غلظت ازت نیتراتی را در منطقه فعال ریشه نشان میدهد.

شکل ۱- تغییرات غلظت ازت نیتراتی (ppm) محلول خاک در اعماق ۲۰، ۴۰ و ۶۰ سانتیمتر در ۷ مرحله نمونه برداری توسط تانسینیک

همچنین میانگین غلظت های ازت نیتراتی در عمق ۶۰ سانتیمتر به ترتیب $T_1=5/9$ ، $T_2=7/1$ ، $T_3=13/1$ و $T_4=18/9$ پی پی ام بوده و کمترین و بیشترین آبشویی در عمق زیرین منطقه فعال ریشه در تیمارهای T_1 و T_4 ملاحظه گردید. شکل ۲- تاثیر توأثر های مختلف کوددهی را بر روی غلظت ازت نیتراتی عصاره خاک که توسط تانسیونیک استخراج شده در اعماق ۲۰، ۴۰ و ۶۰ سانتیمتر نشان میدهد. نتایج آماری در سطح ۵ درصد مؤید این نکته میباشد که تیمار T_4 بیشترین تجمع را به همراه داشته (۲۷/۱۵ ppm) و تیمارهای T_2 و T_3 حدواسط بوده (به ترتیب ۱۱/۵۲ و ۱۷/۰۵ پی پی ام) و کمترین تجمع در تیمار T_1 به میزان ۱۰/۰۵ مشاهده گردیده است. همچنین تغییرات غلظت ازت نیتراتی قبل از شروع کوددهی و پس از برداشت محصول در عصاره خاک (جدول ۳) با استفاده از تانسیونیک بررسی گردید.

شکل ۲- تغییرات غلظت ازت نیتراتی محلول خاک در اعماق ۲۰، ۴۰ و ۶۰ سانتیمتر در ۷ مرحله نمونه برداری توسط تانسیونیک

نتایج بدست آمده نشان دهنده تجمع نیترات در افقهای بالایی خاک، قبل از شروع آزمایش میباشد. به دلیل افزایش دما و بر اثر خاصیت مویبندی، آب و املاح (خصوصاً نیترات) به طرف بالا حرکت کرده و تحت چنین شرایطی نیترات در افقهای بالایی (یا حتی در سطح خاک) انباشته میشود. و متعاقباً در خلال دوره رویش بواسطه مصرف ازت توسط گیاه و یا آبشویی آن به پروفیل تحتانی از میزان تجمع نیترات در این عمق کاسته شده و به تجمع آن در اعماق زیرین افزوده شده است.

جدول ۳- غلظت ازت نیتراتی (ppm) عصاره خاک قبل از شروع کوددهی و در پایان آزمایش در سه عمق خاک

غلظت ازت نیتراتی (ppm)					عمق خاک (cm)
پس از برداشت محصول				قبل از شروع کوددهی	
T_4	T_3	T_2	T_1		
۶/۹	۷/۳	۱۱/۴	۷/۲	۱۷/۳	۲۰
۲۱/۲	۱۱/۹	۱۱/۶	۲۳/۸	۱۴	۴۰
۱۸/۹	۱۲/۷	۱۴/۹	۱۵	۹/۳	۶۰

منابع مورد استفاده

- ۱- سالاردینی، ع. ۱۳۶۲. حاصلخیزی خاک، انتشارات دانشگاه تهران (تالیف).
- ۲- ملکوتی، م، ج، نفیسی، م. ۱۳۷۲. مصرف کود در اراضی فاریاب و دیم، انتشارات دانشگاه تربیت مدرس.
- 3- Moutonnet, P and Fardeau J.C., (1997), Inorganic nitrogen in soil collected with tensionic samplers, Soil Sci. Soc. Am. J. 61.
- 4- Moutonnet P., Pagenel J. F. and Fardeau J.C., (1993), Simultaneous field measurement on nitrate-nitrogen and matric pressure head, Soil Sci. Am. J. 57: 1458-1462